Gala Mozart en Würzburg: El dret a la bellesa

written by Ramón Flecha | 18 de June de 2023

A la meua dreta, tenia aquesta nit una clarinetista que es va emocionar més que mai en un concert en veure i escoltar dos clarinets històrics (corno di bassetto) per als quals componia Mozart. A la meua esquerra, la reina del vi de Franconia i la seua germana que ens tractaven amb una amabilitat que conjunyia amb la seua elegància (les tres a la foto).

El concert del sopar de gala de Mozart ha sigut a la sala Kaiser de la Residenz de Würzburg, una preciosa ciutat germanada amb Salamanca, on es diu que no cal buscar els llocs bonics perquè qualsevol racó ho és. Però no cuiden només els edificis i jardins, aprecien i cultiven la música amb nombrosos i molt diversos concerts i fins i tot amb les seues campanades. I tot adornat amb una freqüència fora de l'habitual de grups gaudint de la seua amistat i de parelles de totes les edats passejant el seu enamorament. L'ària de "Les Nits de Fígaro" cantada per Susana decorava el lloc amb sentiments d'una bellesa més profunda fins i tot que la dels quadres de les parets.

> *Vine, ben meu, entre aquestes plantes ocultes. Et vull coronar el front de roses.*

Música i lletra s'eleven per damunt del moment concret de l'argument en un cant a la llibertat, a la revolució de

l’amor contra el dret de pernada que volia continuar exercint el Comte Almaviva.

No va ser Mozart qui va fer en la música la transformació que la va posar al servei del sentiment, això li ho devem al gran revolucionari Beethoven, qui es va entusiasmar primer amb la democràcia suposadament defensada per Bonaparte i després es va decebre tan profundament amb el seu autoritarisme que va esborrar el seu nom de la que finalment va denominar “Eroica”. Precisament és amb eixa simfonia tercera que Beethoven va recollir la gran aportació de Mozart establint les bases de la forma sonata i al mateix temps la va transformar enriquint-la amb una gran creativitat en el seu desenvolupament.

Crec que és fàcil imaginar com esta nit s’anava omplint de lluentor amb cada acord de la música, amb cada mirada, amb cada idea, amb cada sentiment. Així s’omplia de bellesa cadascun dels moments que tot ésser humà ha de tindre l’opció de, si vol, gaudir. Un nombre creixent de professionals de l’educació està aconseguint eixe dret a la bellesa en el seu alumnat i fins i tot en les seues famílies, que no fan cas de les “teories” que neguen eixa possibilitat, dels qui proposen i practiquen la lletjor. Són professionals que gaudeixen i fan gaudir de la bellesa que la humanitat ha creat, de la revolució més profunda de la història.